TALVILAULU

Lunta, lunta, lunta vaan!
Hanget kylmät kattaa maan;
kattaa laaksot, kukkulat,
kattaa korvet vihannat.
Lunta, lunta, lunta vaa!

Talon laittoi lämpöisen
itsellensä ihminen.
Liettänsä hän kohentaa,
kesää miettein odottaa.
(Lunta, lunta, lunta vaan!)

Mutta pieni varpunen,
joll' on rinta lämpöinen,
sydän pieni, sykkivä,
kestää talven tyrskyjä.
(Lunta, lunta, lunta vaan!)

Visertääpi varpunen
kesää kolkkoon korpehen.
– Lunta, lunta, lunta vaan!
Hanget kylmät peittää maan.
(Lunta, lunta, lunta vaan!)

Yrjö Veijola

CC0 Kirsi Alastalo 2020 | Kuva: Pixabay | RyhmäRenki.fi